

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (четвърти разширен състав)

12 септември 2007 година *

По дело Т-196/02,

MTU Friedrichshafen GmbH, установено във Friedrichshafen (Германия), за което се явяват г-н F. Montag и г-н T. Lübbig, Rechtsanwälte,

жалбоподател,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н V. Kreuzschitz, г-н V. Di Вусси и г-н T. Scharf, в качеството им на представители,

ответник,

с предмет жалба за отмяна на член 3, параграф 2 от Решение 2002/898/ЕО на Комисията от 9 април 2002 г. относно държавната помощ, отпуснатата от Германия в полза на SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH (ОВ L 314, стр. 75),

* Език на производството: немски.

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
(четвърти разширен състав),

състоящ се от: г-н Н. Legal, председател, г-жа I. Wiszniewska-Białecka,
г-н V. Vadrpalas, г-н E. Moavero Milanese и г-н N. Wahl, съдии,

секретар: г-жа К. Andová, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 май 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

¹ Член 87 ЕО гласи:

„1. Освен когато е предвидено друго в настоящия договор всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с общия пазар.

[...]

2 Член 88 ЕО предвижда, че:

„[...]

2. Ако Комисията, след като е уведомила всички заинтересовани страни да представят своите мнения, установи, че помощта, предоставена от държавата или чрез ресурси на държавата, е несъвместима с общия пазар в съответствие с член 87, или че тази помощ е била използвана не по предназначение, тя взема решение, че съответната държава-членка е задължена да отмени или измени тази помощ в срок, който Комисията определя.

[...]

3 Съгласно член 10 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член [88] ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41):

„1. Когато Комисията разполага с информация от какъвто и да е източник относно твърдения за неправомерна помощ, тя незабавно разглежда тази информация.

2. Ако е необходимо, тя иска информация от съответната държава-членка. Член 2, параграф 2 и член 5, параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis*.

3. Когато, въпреки напомнянето съгласно член 5, параграф 2, съответната държава-членка не предостави исканата информация в рамките на срока, предписан от Комисията, или когато предостави непълна информация, Комисията с решение изисква информацията да бъде предоставена (наричано по-долу „разпореждане за информация“). Решението уточнява каква информация се изисква и предписва подходящ срок, в рамките на който тя трябва да бъде предоставена“.

4 Член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999 предвижда:

„Разглеждането на възможна неправомерна помощ завършва с решение съгласно член 4, параграфи 2, 3 или 4. В случаите на решения за започване на официална процедура по разследване производството се закрива посредством решение съгласно член 7. Ако дадена държава-членка не се съобрази с разпореждане за информация, това решение се взема на базата на наличната информация“.

5 Член 14 от същия регламент предвижда, че:

„1. Когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава-членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя (наричано по-долу „решение за възстановяване“). Комисията не изисква възстановяване на помощта, ако това противоречи на общ принцип на правото на Общността.

[...]“

Обстоятелства в основата на спора

- 6 С писмо от 9 април 1998 г. германските органи уведомяват Комисията за поредица от мерки, съставляващи държавни помощи, отпуснати с посредничеството на Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben [Федерално ведомство за специални задачи във връзка с обединяването на Германия] (наричано по-нататък „BvS“) в полза на SKL Motoren- und Systemtechnik GmbH (наричано по-нататък „SKL-M“) в рамките на реструктурирането на последното. Тъй като част от тези държавни помощи вече е предоставена, помощта е регистрирана под референтен номер NN 56/98 като такава, за която не е направено уведомяване.
- 7 Предприятието SKL-M, което преди реструктурирането си е част от Lintra Beteiligungsholding GmbH, произвежда корабни двигатели.
- 8 Вследствие на усилията от страна на BvS, през 1997 г. SKL-M и предприятието MTU Friedrichshafen GmbH (наричано по-нататък „MTU“ или „жалбоподател“), с предмет на дейност производство на мощни дизелови двигатели, встъпват в договорни отношения, с оглед на предстоящото закупуване на SKL-M от MTU.
- 9 На 5 ноември 1997 г. MTU и SKL-M сключват два договора. Първият предвижда в полза на MTU опция за закупуване на дялове от SKL-M с възможност за придобиване на всички дялове от SKL-M до 1 декември 1999 г. на символична цена от една [германска] марка, а до 31 декември 2001 г. — на „разумна цена“. С втория договор (Wechselseitiger Lizenz- und Kooperationsvertrag zwischen SKL-M und MTU [Двустранен договор за лицензия и сътрудничество между SKL-M и MTU], наричан по-нататък „WLKV“), чиято цел е създаване на съвместно предприятие, се определят условията и редът за съвместно ползване на съществуващото в двете предприятия ноу-хау, както и за проектирането, производството и продажбата на два нови вида двигатели, а именно газов двигател и редови двигател. Същия ден се сключва трето споразумение между BvS, провинция Заксен Анхалт и SKL-M, което се отнася до изплащането на помощите за реструктуриране.

- 10 Въпреки факта че в крайна сметка MTU не упражнява предвидената в първото споразумение опция и поради правни рискове, свързани с по-рано отпуснатите държавни помощи от Федерална република Германия в полза на SKL-M, и се отказва от покупката на дружеството SKL-M, двете продължават да си сътрудничат в рамките на договора WLKV.
- 11 На 15 юни 2000 г. MTU предявява правата си по член 5 от WLKV. Съгласно тази разпоредба то има изключителното право да използва спрямо трети лица ноу-хау, което е предмет на WLKV, включително съществуващи към момента на влизане в сила на договора права върху индустриална собственост или правата, свързани със заявките за регистрация на такива. В замяна на това право SKL-M получава възнаграждение под формата на еднократно плащане с цел покриване на разходите за развойна дейност, направени в рамките на одобрения в приложение I към WLKV бюджет, а именно 4,31 милиона германски марки за газови двигатели и 2,4 милиона германски марки за редови двигатели, или обща сума от 6,71 милиона германски марки (3,43 милиона евро). Член 5 от WLKV предоставя на SKL-M възможността да ползва собственото си ноу-хау, включително и това, предмет на лицензията, от която се ползва MTU, независимо от горепосочените права върху индустриална собственост.
- 12 През юли 2000 г. това ноу-хау се описва и се предоставя на разположение на MTU, което плаща на SKL-M предвидената в WLKV сума.
- 13 Тъй като след предварителна проверка на предоставените от германските органи сведения Комисията смята, че спорните мерки бъдат основателни съмнения относно тяхната съвместимост с общия пазар, с писмо от 8 август 2000 г. тя уведомява последните за решението си да образува процедура по член 88, параграф 2 ЕО. Решението се публикува в *Официален вестник на Европейските общности* (ОВ С 27, 2001 г., стр. 5) и Комисията кани заинтересуваните страни да представят становищата си. По този повод тя отправя до

германските органи също искане за сведения относно това дали дружеството MTU се е възползвало от предоставените на SKL-M държавни помощи или е могло да се възползва от тях (параграф 103 от решението за образуване на формална процедура по разследване).

- 14 В писмото и приложеното към него резюме Комисията изтъква преди всичко, че MTU никога не е било законен собственик на SKL-M, че посоченото в точка 9 по-горе първо споразумение само предвиждало в негова полза опция, за която не било сигурно, като се има предвид предоставената тогава от германските органи информация, дали MTU действително я упражнило. Комисията посочва също, че през юни 2000 г. MTU преустановило сътрудничеството си с SKL-M в рамките на договора WLKV. Тя установява обаче, че от ноември 1997 г. SKL-M се намирало под оперативния контрол на MTU. Тя изразява също съмнения относно това дали MTU било избрано чрез процедура, съпоставима с процедура за възлагане на обществена поръчка. Поради това Комисията прави извода, че MTU по различни начини е могло или в бъдеще би могло да се възползва от отпуснатите на SKL-M държавни помощи: на първо място, пряко, ако се оказало, че част от помощите са използвани за цели, обслужващи интересите по-скоро на MTU, отколкото тези на SKL-M; на второ място, чрез договора WLKV, съдържащ опция, въз основа на която MTU може да придобие на предварително определена цена цялото ноу-хау, създадено от SKL-M преди двете дружества да си сътрудничат или в рамките на това сътрудничество, ако MTU упражни опцията и ако цената не съответства на реалната или прогнозната пазарна стойност на това ноу-хау.

- 15 На 1 септември 2000 г. се открива производство по несъстоятелност по отношение на SKL-M.

- 16 На 16 октомври 2000 г., 6 април и 17 октомври 2001 г. Федерална република Германия представя становища във връзка с образуването на формална процедура по разследване. Комисията не получава становища от трети лица.

- 17 С писмо от 19 септември 2001 г. Комисията изисква от германските органи съгласно член 10 от Регламент № 659/1999 да предоставят необходимата информация с оглед преценката на съвместимостта на предоставените SKL-M държавни помощи. В писмото Комисията изтъква по-специално, че сведенията, с които разполага, не позволяват да определи дали част от предоставените на SKL-M държавни помощи са били използвани по-скоро в интерес на MTU, отколкото на SKL-M, нито да установи дали MTU е упражнило опцията, позволяваща му да придобие създаденото от SKL-M преди и по време на прилагане на договора WLKV ноу-хау на предварително определена цена, и дали последната съответствала на реалната или прогнозната пазарна стойност. Комисията припомня, че в отсъствието на подобни сведения тя ще приеме окончателно решение въз основа на сведенията, с които разполага. Тя приканва също германските органи да предадат на потенциалния бенефициер на помощите писмото, съдържащо разпореждане за предоставяне на информация.
- 18 На 9 ноември 2001 г. Комисията напомня на германските органи, че ако те не се съобразят с разпореждането за предоставяне на информация, решението ще бъде прието въз основа на наличните сведения в съответствие с член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999.
- 19 С писма от 23 януари, 26 февруари и 11 март 2002 г. германските органи изпълняват разпореждането за предоставяне на информация.
- 20 С писмо от 5 март 2002 г. те предоставят също на Комисията и становищата на MTU относно решението за образуване на формална процедура по разследване, и по-специално относно използването на ноу-хау и относно цената, платена от MTU на SKL-M съгласно договора WLKV.

21 На 9 април 2002 г. Комисията приема Решение 2002/898/ЕО относно държавните помощи, отпуснати от Федерална република Германия в полза на SKL-M (ОВ L 314, стр. 75, наричано по-нататък „обжалваното решение“).

22 В мотивите на обжалваното решение под рубриката „Преценка на помощта“ Комисията, от една страна, установява че предоставените на SKL-M помощи за реструктуриране не отговарят на условията, формулирани в Насоките на Общността относно държавните помощи за спасяване и реструктуриране на фирми в затруднено положение (ОВ С 368, 1994 г., стр. 12), и от друга страна, изразява становище, че Федерална република Германия не е предоставила достатъчно сведения, позволяващи да се изключи, че чрез договора WLKV MTU се е възползвало от държавните помощи, получени от SKL-M през периода на реструктуриране с цел компенсиране на загубите му. В тази връзка Комисията посочва по-специално, че платената от MTU на SKL-M за отстъпването на ноу-хау цена, изчислена на основата на прогнозните разходи за развойна дейност през 1997 г., била с 5,30 милиона германски марки по-ниска спрямо реалните разходи на SKL-M за развойна дейност. Тъй като германските органи не предоставят обективна информация относно реалната или прогнозната пазарна стойност на това ноу-хау, Комисията установява, че помощите за реструктуриране в полза на SKL-M са могли да бъдат използвани за компенсиране най-малкото на част от предизвиканите от създаването на съответното ноу-хау загуби, по-скоро в полза на MTU, отколкото в полза на контролираното от държавата предприятие SKL-M, като последното трябвало да понесе финансовия риск, което било в противоречие с принципа на действащия в рамките на пазарна икономика инвеститор. Съгласно съображение 86 от обжалваното решение прехвърлянето на съответното ноу-хау би могло да се оприличи с прехвърляне в полза на MTU на държавни средства на сума до 5,30 милиона германски марки.

23 Постановителната част от обжалваното решение уточнява в член 1, че държавните помощи в размер на 67,017 милиона германски марки (34,26 милиона евро), отпуснати от германските органи на SKL-M, са несъвместими с общия пазар, а член 3, параграф 2 гласи, че от общата сума, чието възстановяване германските органи трябва да поискат, възстановяването на 5,30 милиона германски марки (2,71 милиона евро) трябва да бъде поискано от SKL-M и MTU като солидарно отговорни.

Производство и искания на страните

24 При тези обстоятелства жалбоподателят подава настоящата жалба на 28 юни 2002 г. в секретариата на Първоинстанционния съд на основание член 230 ЕО.

25 Въз основа на доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд (четвърти разширен състав) решава да открие устната фаза на производството.

26 В проведено на 10 май 2007 г. съдебно заседание са изслушани устните състезания на страните и отговорите на поставените им от Първоинстанционния съд въпроси.

27 Жалбоподателят иска Първоинстанционният съд:

— да отмени член 3, параграф 2 от обжалваното решение, доколкото с този член се разпорежда възстановяването на сумата от 5,30 милиона германски марки (2,71 милиона евро) от MTU и SKL-M като солидарно отговорни,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

28 Комисията иска Първоинстанционният съд:

— да отхвърли жалбата като неоснователна,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

29 В подкрепа на жалбата си за отмяна жалбоподателят посочва главно две правни основания. Първото се основава на липса на мотиви и на допускането на грешки при прилагане на правото относно установяване на наличието на фактическия състав на държавна помощ в негова полза. Второто се основава на неправилното прилагане на член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999 и на нарушение на процесуалната гаранция за надлежна и безпристрастна проверка на обстоятелствата по делото.

30 Комисията оспорва обосноваването на всяко от правните основания.

31 На първо място, следва да се разгледа второто правно основание, което жалбоподателят черпи от неправилното прилагане на член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999 и от нарушаване на процесуалната гаранция за надлежна и безпристрастна проверка на обстоятелствата по делото.

Доводи на страните

- 32 Жалбоподателят посочва, че съгласно член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999 Комисията може да приеме окончателно решение въз основа на наличните сведения, когато съответната държава-членка не се съобрази с разпоредбата за предоставяне на информация. В конкретния случай обаче, обратно на изложеното в обжалваното решение, към момента на приемане на решението Комисията разполага с цялата необходима информация. Жалбоподателят смята следователно, че Комисията неправилно се ограничила в рамките на „наличната информация“ по смисъла на член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999, на която тя базира решението си, и се позовава по-специално на писмото от 9 януари 2002 г. на синдика на SKL-M, който документ германските органи не са одобрили.
- 33 Жалбоподателят счита също, че съгласно съдебната практика на Първоинстанционния съд (Решение от 21 март 2001 г. по дело Métropole télévision/Комисия, T-206/99, Recueil, стр. II-1057, точка 57) Комисията е длъжна добросъвестно и безпристрастно да изследва всички относими към конкретния случай обстоятелства. Той смята обаче, че Комисията е взела предвид определена информация и че е отчела само неблагоприятните за него сведения. Жалбоподателят добавя, че ако Комисията е имала съмнения относно предоставените от него сведения, тя е могла да се обърне към федералното правителство или към самия него, например за да поиска извършването на експертиза.
- 34 Жалбоподателят смята също, че е в противоречие с принципите на правова държава и на добро администриране Комисията да задължи дадено предприятие да възстанови конкретна цифрово изразена сума, без предварително да докаже, че последната му е била изплатена под формата на държавна помощ, обявена за несъвместима с общия пазар. Следователно той поставя въпроса дали Комисията е компетентна да приеме член 3, параграф 2 от обжалваното решение, защото според него тази институция могла да изисква възстановяване на дадена държавна помощ единствено от бенефициера на последната. Жалбоподателят посочва също, че Регламент № 659/1999 не споменава правния институт на солидарната отговорност, която при подчинено на принципа на

правовата държава административно производство не би могла да съществува, без да е изрично предвидена в закона. На последно място, приведените от Комисията доводи относно солидарната отговорност в областта на глобите, налагани на предприятия — участници в картел с антиконкурентни последици, са нерелевантни в конкретния случай.

35 Комисията счита, че е приела обжалваното решение въз основа на съдържащата се в преписката информация и че не е разполагала със съответни сведения относно евентуално облагодетелстване на MTU, нито с такива относно пазарната стойност на спорното ноу-хау. Тя подчертава в тази връзка, че със становищата си, предадени от германските органи на 5 март 2002 г., MTU имплицитно допуска, че разходите за създаване на ноу-хау били по-високи спрямо пазарната стойност на прототипите. Следователно обжалваното решение било прието въз основа на съдържащата се в преписката информация.

36 Комисията допълва, че в съответствие с принципите, приложими за свързани с държавни помощи процедури, в конкретния случай само Федерална република Германия е имала всички права, признати на страните в производството. Следователно сведенията, предоставени от тази държава, били определящи за обжалваното решение. Комисията подчертава, че макар потенциалният или фактическият бенефициер да може да участва в процедурата по разследване, според нея той няма никакво право да изисква от тази институция да му предостави възможност да провери съобщените от държавата-членка сведения. Като се позовава на съдебната практика на Съда на Европейските общности (Решение от 24 септември 2002 г. по дело *Falck et Acciaierie di Bolzano/Комисия*, C-74/00 P и C-75/00 P, *Recueil.*, стр. I-7869, точка 84), Комисията счита, че тъй като MTU не се е възползвало от възможността да представи становище в хода на процедурата по разследване на спорната държавна помощ, никое от правата му не било нарушено.

37 В допълнение Комисията подчертава, че сведенията, с които разполагала към момента на приемане на обжалваното решение, не ѝ позволявали да се произнесе само срещу едно-единствено предприятие. Следователно тя трябвало да разпорежи възстановяването на държавната помощ от SKL-M и MTU като солидарно отговорни.

38 Според Комисията тази солидарна отговорност не би могла да буди съмнения от гледна точка на общностното право. Всъщност подобна отговорност съществува в областта на конкурентното право дори и при отсъствие на изрична правна разпоредба (Решение на Първоинстанционния съд от 14 май 1998 г. по дело *Metsä-Serla* и др./Комисия, T-339/94—T-342/94, *Recueil*, стр. II-1727, точка 42 и сл.). Следователно нищо не би попречило подобен подход да бъде допуснат в процедура относно държавни помощи.

Съображения на Първоинстанционния съд

39 В член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999 се закрепва съдебната практика на Съда на Европейските общности, съгласно която Комисията е оправомощена да приеме решение на базата на наличната информация, когато тя е изправена срещу държава-членка, която не изпълнява задължението си да сътрудничи и не предоставя исканите от нея сведения, за да се прецени съвместимостта на дадена държавна помощ с общия пазар (Решение на Съда от 14 февруари 1990 г. по дело *France/Комисия*, известно като „*Boussac*“, C-301/87, *Recueil*, стр. I-307, точки 19 и 22, Решение от 13 април 1994 г. по дело *Германия и Pleuger Worthington/Комисия*, C-324/90 и C-342/90, *Recueil*, стр. I-1173, точка 26).

40 Независимо от твърде широкия обхват на предоставената на Комисията възможност, преди да вземе подобно решение, тя трябва да спази определени процедури изисквания (Решение на Първоинстанционния съд от 19 октомври

2005 г. по дело Freistaat Thüringen/Комисия, Т-318/00, Recueil, стр. II-4179, точка 73). Те се съдържат в член 5, параграф 2, в член 10, параграф 3 и в член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999.

41 Член 10, параграф 3 от Регламент № 659/1999 предвижда по-специално, че „когато, въпреки напомнянето съгласно член 5, параграф 2, съответната държава-членка не предостави исканата информация в рамките на срока, предписан от Комисията, или когато предостави непълна информация, Комисията с решение изисква информацията да бъде предоставена“. Освен това съгласно последното изречение от тази разпоредба разпореждането за предоставяне на информация трябва да уточни „каква информация се изисква“, както и да определи „подходящ срок, в рамките на който тя трябва да бъде предоставена“. На последно място, съгласно член 13, параграф 1 от същия регламент само „ако дадена държава-членка не се съобрази“ с подобно разпореждане, Комисията е оправомощена да приключи процедурата и да вземе решение, с което да установи съвместимостта или несъвместимостта на държавната помощ с общия пазар „на базата на наличната информация“.

42 Предвид тези съображения, на първо място следва да се разгледа дали в конкретния случай Комисията е имала право съгласно член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999 да вземе обжалваното решение, и по-конкретно въз основа на сведенията, с които тя е разполагала, да наложи на MTU като солидарно отговорно задължение за възстановяване на част от отпуснатата на SKL-M държавна помощ.

43 На първо място, от хода на административното производство, за което се напомня в точки 13—20 по-горе, е видно, че Комисията е изпълнила установените първоначално в съдебната практика и закрепени в член 10, параграф 3 и в член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999 процедурни изисквания с цел да може да приеме решението въз основа на наличната информация.

- 44 Всъщност най-малко трикратно Комисията приканва германските органи да ѝ предоставят необходимата информация, за да провери съвместимостта на спорните помощи с общия пазар. При това тя не пропуска да уточни „каква информация се изисква“, нито да определи „подходящ срок, в рамките на който тя трябва да бъде предоставена“. На последно място, Комисията е направила също на германските органи, че ако не се съобразят с разпореждането за предоставяне на информация в срок до десет дни, решението ще бъде взето въз основа на наличната информация.
- 45 На второ място, следва да се припомни, че член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999 позволява на Комисията да приключи формалната процедура по разследване с решение на основание член 7 от същия регламент. По-специално когато засегнатата държава-членка не е предоставила на Комисията поисканите сведения, последната може да вземе решението, с което се установява несъвместимостта на помощта, на базата на наличната информация и да разпорежи, при необходимост, засегнатата държава-членка да поиска от бенефициерите да възстановят помощта съгласно член 14 от Регламент № 659/1999.
- 46 Въпреки това, член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999 не позволява на Комисията да налага, дори и при условията на солидарност, задължение на дадено предприятие за възстановяване на определена част от обявена за несъвместима държавна помощ, когато при прехвърлянето на държавни ресурси, от които посоченото предприятие се възползвало, става дума за предположение.
- 47 Както по-специално е видно от извода в съображение 88 от обжалваното решение, Комисията се ограничава да установи, че „наличната информация не позволява да се изключи“, че MTU се е възползвало от прехвърлянето на ресурси от страна на полученото държавни помощи предприятие SKL-M по повод на придобиването на ноу-хау при считани за изгодни условия.

48 Следователно съдържащото се в обжалваното решение задължение за възстановяване при условията на солидарна отговорност се основава на предположения, които нито се потвърждават, нито се опровергават от сведенията, с които Комисията разполага.

49 От друга страна, тъй като с обжалваното решение в тежест на жалбоподателя се вмения задължение за възстановяване на част от помощта при условията на солидарност, националните органи имат за задача да изискат от последния да възстанови помощта, ако не може да се гарантира възстановяване от страна на SKL-M, без националните органи да могат да преценят обосноваването на това солидарно задължение.

50 Подобна ситуация в никакъв случай не е задължителна последица от прилагането на процедурата в областта на държавните помощи, установена от Договора за ЕО, тъй като държавата-членка, отпускаща помощта, чието възстановяване се разпорежда, е длъжна във всички случаи да поиска възстановяването ѝ от действителните бенефициери под контрола на Комисията, без да е необходимо последните да се посочват в решението относно възстановяването на помощта, и а fortiori да уточни размера на сумата, за възстановяването на която отговаря всеки бенефициер.

51 От обстоятелствата в конкретния случай следва, че Комисията не е могла да се позове на член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999, за да наложи с обжалваното решение задължение за възстановяване на част от отпуснатата на SKL-M държавна помощ в тежест на MTU като солидарно отговорно.

52 Следователно без да е необходимо да се изследва другото посочено от жалбоподателя правно основание, член 3, параграф 2 от обжалваното решение трябва да бъде отменен, доколкото с него жалбоподателят се задължава като солидарно отговорен да възстанови сумата в размер на 2,71 милиона евро.

По съдебните разноси

- 53 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане.. След като жалбоподателят е направил искане за осъждането на Комисията, тя трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноси.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (четвърти разширен състав)

реши:

- 1) **Отменя член 3, параграф 2 от Решение 2002/898/ЕО на Комисията от 9 април 2002 година относно държавната помощ, отпусната от Германия в полза на SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH, доколкото с него MTU Friedrichshafen GmbH се задължава като солидарно отговорно да възстанови сумата в размер на 2,71 милиона евро.**

2) Осъжда Комисията да заплати направените от MTU Friedrichshafen съдебни разноски, както и направените от нея съдебни разноски.

Legal

Wiszniewska-Białecka

Vadapalas

Moavero Milanesi

Wahl

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 12 септември 2007 година.

Секретар

Председател

E. Coulon

H. Legal